

Emin Oldukça

– Yazan Adam · 06 Mart 2017

Yar...UmutlarındaNe kadar zindelik varSanki her zaman gül-i zarOysa benim sinemde derin bir hicran varNe ah u zarım kar ve ne de ümitlerim şevkle açarKanadı kırık kuş gibidir, sabırla yüzleşir, nasibe bakarİnsanın kaderi gayrete aşıktır yar, marifet kadar akıl öne çıkarEmin oldukça, yol ışığa kavuştukça, korku ve kaygılardan arınınca rahatlar...

Üzülme...Bazen böyle olur gücenmeO naif yüreğinde ki ümidi zedelemeSabrın sadrında vefa vardır, kanaattir önemseBilmeye kadir olmadığın sırlar için kederlenip, dertlenmeRuhun kanatları akıldır, marifetle yol alır, ilimsiz iman zandır sual eyleŞimdiye kadar kime inandın ve söylediklerine kanmış san muhakeme et gücenmeGöreceksin ki düzeltilmesi gereken yanlışlar veya anlaşılmalara karşına çıkacaktır endişe etmeSen samimiyet ve dürüst olduktan sonra kimseden çekinme, yüreğinin gücüne güven, emin olmak için öğren ihmal etme

Gel...Hemen pes etmeÇile ve cefayı benimseİraden olmayan kazada şikayet etmeVakti öncele, ecelden çekinme, korkuyla yüzleş ötelemeGeçen onca zaman seni yordu, vehimler kuşatarak şevki soldurduÜmit aciz kaldı, aslında marifet ve tedbiri kuşanmalıydı, zan galebe çaldıYaşamak yalnızca arzuyla, hevesle, tutkuyla sınırlandırıldı, geriye kederle baş başa bıraktıŞimdi önüm, arkamda kim kaldı, hissiz rıhtımlar neler anlattı, dalga şakısı ne olacak ömür umuda adanmalıydı
Mustafa Cilasun